

17 Ιουνίου, 1989

[Α. ΛΟΪΖΟΥ, Π.]

ΣΟΦΙΑ ΚΥΡΙΑΚΙΔΟΥ,

Αιτήτρια,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 534/85)

-
- Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Προσόντα — Ακαδημαϊκά, μη αναφερόμενα στο Σχέδιο Υπηρεσίας ότι αποτελούν πλεονέκτημα — Δεν δημιουργούν αφ' εαυτά έκδηλη υπεροχή — Πολύ μικρή ή βαρύτητα, που η Επιτροπή πρέπει να προσδίδει σ' αυτά. 5
- Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Έκδηλη Υπεροχή — Σε τι συνίσταται — Βάρος αποδείξεως φέρει η Αιτούσα — Ίδιες εμπιστευτικές εκθέσεις, αρχαιότητα υπέρ ενδιαφερομένου μέρους, που είχε και την σύσταση του Προϊστάμενου του Τμήματος — Η Αιτούσα δεν απέδειξε έκδηλη υπεροχή. 10
- Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προϊστάμενος Τμήματος — Σύσταση — Στοιχείον αξίας.
- Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Συνέντευξη υποψηφίων — Παράλειψη διεξαγωγής — Δεν αποτελεί λόγον ακυρώσεως. 15
- Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Προϊστάμενος Τμήματος — Σύστασις — Δεν είναι ανάγκη να έχει σχέση γνώση των υποψηφίων — Αρκεί η γνώση να προέρχεται από κατάλληλη και αξιόπιστη πηγή. 20
- Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Εμπιστευτικές εκθέσεις — Σύναξη — Εκπαιδευτής Νοσοκόμος — Η υπηρεσία υπάγεται στις Ιατρικές υπηρεσίες — Ο Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου δεν είναι αρμόδιος —

Ορθά δεν ανεμείχθη στη σύνταξη των εκθέσεων. Η ιδιότητά του ως Προέδρου του Διοικητικού Συμβουλίου της Νοσηλευτικής Σχολής δεν διαφοροποιεί την κατάσταση, λόγω της εκ του νόμου φύσεως των καθηκόντων του Συμβουλίου.

5

Σχέδια Υπηρεσίας — Παράλειψη δημοσίευσης πριν από το νόμο 48/86 — Νομολογία ότι δεν συνιστούσε παράβαση του Άρθρου 57.4 του Συντάγματος.

10

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Προϊστάμενος Τμήματος — Παρουσία του σε σύνεδρίαση της Επιτροπής — Νόμιμη — Άρθρο 44(3) του Περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμου, 1967 (Ν. 33/67).

15

Η Αίτηση Ακυρώσεως της Αιτούσης κατά της επιδικίου προαγωγής του ενδιαφερομένου μέρους απορρίφθηκε με βάση τις αργές, που προκύπτουν από τα πιο πάνω σύντομα περιληπτικά σημειώματα.

Η αίτηση απορρίπτεται. Ουδεμία διαταγή για έξοδα.

20

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Larkos v. Republic (1982) 3 C.L.R. 513,

25

Papadopoulos v. Republic (1982) 3 C.L.R. 1070,

Tokkas v. Republic (1983) 3 C.L.R. 361,

Hadjioannou v. Republic (1983) 3 C.L.R. 1041,

30

Kalaitzis and Another v. Republic (1984) 3 C.L.R. 839,

Papadopoulos v. Republic (1985) 3 C.L.R. 405,

35

Spanos v. Republic (1985) 3 C.L.R. 1826,

Mechanicos and Another v. Republic (1976) 3 C.L.R. 237,

Christou v. Republic (1977) 3 C.L.R. 11,

40

Duncan v. Republic (1977) 3 C.L.R. 153,

<i>Hadjisavva v. Republic (1982) 3 C.L.R. 76,</i>	
<i>Karageorgis v. C.B.C (1985) 3 C.L.R. 378,</i>	
<i>Psaras v. Republic (1985) 3 C.L.R. 229.</i>	5
<i>Nissiotis v. Republic (1977) 3 C.L.R. 388,</i>	
<i>Constantinou v. Republic (1983) 3 C.L.R. 136,</i>	
<i>Tantas v. Republic (1983) 3 C.L.R. 1430,</i>	10
<i>Vourkas & Another v. Republic (1983) 3 C.L.R. 1442,</i>	
<i>Petsas v. Republic 3 R.S.C.C. 60,</i>	15
<i>Neophytou v. Republic 1964 C.L.R. 280,</i>	
<i>Christofi v. Republic (1967) 3 C.L.R. 615,</i>	
<i>Pierides and Others v Republic (1971) 3 C.L.R. 233,</i>	20
<i>Constantinides v. Republic (1973) 3 C.L.R. 508,</i>	
<i>Kitromelides and Others v. Republic (1975) C.L.R. 531,</i>	25
<i>Louca v. Public Service Commission (1989) 3 C.L.R. 672,</i>	
<i>Chrysochos v. Republic (1985) 3 C.L.R. 78,</i>	
<i>Payiatsos v. Republic (1987) 3 C.L.R. 321,</i>	30
<i>Economides v. Republic (1973) 3 C.L.R. 410,</i>	
<i>Makris v. Republic (1985) 3 C.L.R. 1103,</i>	35
<i>Ilter Ishin v. Republic 2 R.S.C.C. 16,</i>	
<i>Economides v. Republic (1972) 3 C.L.R. 506,</i>	
<i>Mertas v. Republic (1985) 3 C.L.R. 250.</i>	40

Προσφυγή.

5 Προσφυγή εναντίον της απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας να προάξει το ενδιαφερόμενο μέρος στη θέση Ανώτερου Εκπαιδευτή Νοσοκόμων στις Ιατρικές Υπηρεσίες και Υπηρεσίες Δημόσιας Υγείας αντί της αιτήτριας.

Π. Αγγελίδης, για την Αιτήτρια.

10 *Π. Χατζηδημητρίου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας Β΄, για τους Καθ'ων η αίτηση.*

Α. ΛΟΪΖΟΥ, Π.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Με την προσφυγή της αυτή η αιτήτρια ζητά από το Δικαστήριο:

15 “(α) Δήλωση και/ή απόφαση του Δικαστηρίου ότι η απόφαση της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας που δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας με ημερομηνία 26 Απριλίου 1985, με την οποία το
20 Ενδιαφερόμενο Μέρος Χρίστος Αβραάμ, προάχθηκε στη θέση Ανώτερου Εκπαιδευτή Νοσοκόμων στις Ιατρικές Υπηρεσίες και Υπηρεσίες Δημόσιας Υγείας από την 1 Απριλίου 1985, είναι παράνομη και/ή άκυρη και/ή στερείται οποιαδήποτε νομικής ισχύος.”

25
Επειδή σύμφωνα με το Σχέδιο Υπηρεσίας η θέση Ανώτερου/ης Εκπαιδευτή/τριας Νοσοκόμων στις Ιατρικές Υπηρεσίες και Υπηρεσίες Δημόσιας Υγείας είναι θέση προαγωγής, η καθ' ης η αίτηση Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας που θα αναφέρεται πιο
30 κάτω σαν η Επιτροπή, με βάση την Κανονιστική Διάταξη 3, των Κανονιστικών Διατάξεων που διέπουν τη σύσταση, τις αρμοδιότητες και τη μέθοδο ενέργειας Τμηματικών Επιτροπών σύμφωνα με το Άρθρο 36 των Περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμων του 1967 έως 1983, αποφάσισε τη σύσταση Τμηματικής Επιτροπής. Ο
35 Πρόεδρος της διαβίβασε στην Επιτροπή την έκθεση της Τμηματικής Επιτροπής (Παράρτημα 4), στην οποία συστήνονταν για προαγωγή κατ' αλφαβητική σειρά τρεις από τους επτά υποψήφιους, η αιτήτρια το ενδιαφερόμενο μέρος και ο Παναγιώτης Θεοδώρου.

40 Η Επιτροπή στη συνεδρίασή της στις 19 Φεβρουαρίου 1985, παρατήρησε ότι η Κυριακή Χατζηγιάννου, η οποία

περιλήφθηκε στον κατάλογο των κατεχόντων τα προσόντα, δεν ικανοποιούσε το Σχέδιο Υπηρεσίας. Επειδή όμως δεν συστήθηκε προς επιλογή για την πιο πάνω θέση, η Επιτροπή έκρινε ότι δεν υπήρχε οποιοδήποτε πρόβλημα. Η Επιτροπή στη συνεδρίαση της, στις 21 Μαρτίου 1985, αφού άκουσε τις συστάσεις του Διευθυντή Ιατρικών Υπηρεσιών και Υπηρεσιών Δημόσιας Υγείας ασχολήθηκε με την αξιολόγηση και σύγκριση των υποψηφίων. Η Επιτροπή όπως αναφέρεται στο σχετικό πρακτικό της (Παράρτημα 6) εξέτασε τα ουσιώδη στοιχεία από το Φάκελο Πλήρωσης της θέσης, καθώς και από τους Προσωπικούς Φάκελους και τις Εμπιστευτικές Εκθέσεις των υποψηφίων, και έλαβε επίσης υπόψη τα πορίσματα της Τμηματικής Επιτροπής και τις κρίσεις και τη σύσταση του Διευθυντή Ιατρικών Υπηρεσιών και Υπηρεσιών Δημόσιας Υγείας, και σημείωσε ότι ο Αβραάμ έχει "Εξαιρετες" Εμπιστευτικές Εκθέσεις, ενδεικτικά αναφέρεται ότι τόσο αυτός όσο και η αιτήτρια ήταν "Εξαιρετοι" τα τελευταία τέσσερα χρόνια με αναλυτική βαθμολογία 11-1-0 το 1981 και το 1982 και 12-0-0 το 1983 και το 1984, ενώ ο Θεοδώρου ήταν "Λίαν Καλός" το 1981 και "Εξαιρετος" το 1982, το 1983 και το 1984, και ότι είναι πρώτος σε σειρά αρχαιότητας με δεύτερη την αιτήτρια και τρίτον το Θεοδώρου. Το σχετικό πρακτικό της Επιτροπής, καταλήγει ότι:

"Η Επιτροπή, αφού έλαβε υπόψη τα πιο πάνω και απέδωσε επίσης τη δέουσα σημασία στα προσόντα των υποψηφίων υιοθέτησε τη σύσταση του Διευθυντή.

Συμπερασματικά η Επιτροπή, λαμβάνοντας υπόψη όλα τα ενώπιόν της ουσιώδη στοιχεία, έκρινε με βάση τα καθιερωμένα κριτήρια στο σύνολό τους (αξία, προσόντα, αρχαιότητα), ότι ο Χρίστος Αβραάμ υπερέχει των άλλων υποψηφίων και αποφάσισε να τον προαγάγει σαν τον πιο κατάλληλο στη μόνιμη (Τακτ. Προϋπ.) θέση Ανώτερου Εκπαιδευτή Νοσοκόμων στις Ιατρικές Υπηρεσίες και Υπηρεσίες Δημόσιας Υγείας από 1 Απριλίου 1985".

Ως προς το θέμα των προσόντων η αιτήτρια ισχυρίζεται, ότι λόγω των επιπρόσθετων ακαδημαϊκών της προσόντων, τα οποία το ενδιαφερόμενο μέρος δεν κατέχει, αυτή υπερέχει καταφανώς από το ενδιαφερόμενο μέρος.

Έχει νομολογηθεί από το Δικαστήριο τούτο ότι η κατοχή από τους υποψηφίους επιπρόσθετων ακαδημαϊκών προσόντων, τα οποία δεν θεωρούνται από το Σχέδιο Υπηρεσίας της θέσης ως πλεονέκτημα, είναι ένα στοιχείο πολύ λίγης σημασίας, η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας δεν πρέπει να αποδίδει σ' αυτά μεγάλη βαρύτητα, και κατά την επιλογή του καταλληλότερου από τους υποψηφίους για προαγωγή στη θέση, η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας οφείλει να λαμβάνει υπόψη το σύνολο των κριτηρίων στοιχείων και περιστατικών που αφορούν τον καθένα από τους υποψηφίους, και ότι τα επιπρόσθετα αυτά προσόντα δεν αποδεικνύουν από μόνα τους έκδηλη υπεροχή (*Larkos v. The Republic* (1982) 3 C.L.R. 513, *Papadopoulos v. The Republic* (1982) 3 C.L.R. 1070, *Tokkas v. The Republic* (1983) 3 C.L.R. 361, *Hadjioannou v. The Republic* (1983) 3 C.L.R. 1041 (F.B.), *Kalaitzis and Another v. The Republic* (1984) 3 C.L.R. 839, *Papadopoulos v. The Republic* (1985) 3 C.L.R. 405 (F.B.) and *Spanos v. The Republic* (1985) 3 C.L.R. 1826).

Η αιτήτρια λοιπόν η οποία φέρει και το βάρος της απόδειξης, στην προσφυγή της έπρεπε να αποδείξει ότι έχει έκδηλη υπεροχή έναντι του ενδιαφερομένου μέρους (*Mechanicos and Another v. The Republic* (1976) 3 C.L.R. 237, *Christou v. The Republic* (1977) 3 C.L.R. 11, *Duncan v. The Republic* (1977) 3 C.L.R. 153, *Hadjisavva v. The Republic* (1982) 3 C.L.R. 76, *Papadopoulos v. The Republic* (1982) 3 C.L.R. 1070, *Hadjioannou v. The Republic* (άνωθι) *Karageorgis v. C.B.C* (1985) 3 C.L.R. 378 και *Pсарas v. The Republic* (1985) 3 C.L.R. 229).

Αξίζει να αναφερθεί εδώ ότι η νομική έννοια του όρου “έκδηλη υπεροχή” απασχόλησε την ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην υπόθεση *Hadjioannou v. The Republic* (άνωθι), η οποία υιοθέτησε τον ορισμό που δόθηκε στην υπόθεση *Hadjisavva v. The Republic* (άνωθι), και που έχει ως εξής:

“As the expression ‘striking superiority’ suggest a party’s superiority to validate an allegation of this kind, must be self-evident and apparent from a perusal of the files of the candidates. Superiority must be of such a nature as to emerge on any view of the combined effect of the merits, qualifications and seniority of the parties competing for promotion: in other words, it must emerge as an unquestionable fact: so telling as

to strike one at first sight”.

Έχοντας υπόψη τις πιο πάνω αρχές, καθώς και το σύνολο των καθιερωμένων νόμιμων κριτηρίων (αξία, προσόντα, αρχαιότητα) η αιτήτρια απέτυχε να αποδείξει ότι είχε έκδηλη υπεροχή έναντι του ενδιαφερόμενου μέρους το οποίο αξιολογείται ως “Έξαιρέτος” στις εμπιστευτικές του εκθέσεις, όπως και η αιτήτρια, αλλά προηγείται σε αρχαιότητα της αιτήτριας. 5

Επιπρόσθετα θα πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι το ενδιαφερόμενο μέρος συστήθηκε από το Διευθυντή Ιατρικών Υπηρεσιών και Υπηρεσιών Δημόσιας Υγείας για προαγωγή στη θέση, και σύμφωνα με τη νομοθεσία (Άρθρο 44(3) των περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμων του 1967 έως 1986) κατά την προαγωγή η Επιτροπή λαμβάνει δεόντως υπόψη τις συστάσεις του Προϊσταμένου του Τμήματος. Επιπλέον σύμφωνα με τη νομολογία του Ανωτάτου Δικαστηρίου, τέτοια σύσταση αποτελεί ανεξάρτητο στοιχείο προσδιορισμού της αξίας των υποψηφίων, και δεν μπορεί να αγνοηθεί από την Επιτροπή, εφόσον συνάδει και είναι σύμφωνη με τα καθιερωμένα νόμιμα κριτήρια και τα στοιχεία που περιέχονται στους διοικητικούς φακέλους των υποψηφίων, όπως στην παρούσα υπόθεση χωρίς να δώσει ειδική αιτιολογία, (*Nissiotis v. The Republic* (1977) 3 C.L.R. 388, 397, *Hadjisavva v. The Republic* (άνωθι) στη σελ. 78, *Constantinou v. The Republic* (1983) 3 C.L.R. 136, 142, *Tantas v. The Republic* (1983) 3 C.L.R. 1430, 1439, *Vourkas and Another v. The Republic* (1983) 3 C.L.R. 1442, 1450, *Psaras v. The Republic* (άνωθι) στη σελ. 242 και *Spanos v. The Republic* (άνωθι) στη σελ. 1833). 10
15
20
25
30

Είναι επομένως φανερό ότι το ενδιαφερόμενο μέρος, με βάση το σύνολο των νομίμων κριτηρίων συμπεριλαμβανομένης της αρχαιότητάς του και των συστάσεων του Προϊσταμένου του Τμήματος, υπερέχει σε αξία από την αιτήτρια. Ο επόμενος λόγος που πρέπει να εξεταστεί είναι ο ισχυρισμός περί μη διεξαγωγής δέουσας έρευνας από το Διευθυντή Ιατρικών Υπηρεσιών και Υπηρεσιών Δημόσιας Υγείας και την Επιτροπή, σ’ ότι αφορά την κατοχή από το ενδιαφερόμενο πρόσωπο των αναγκαίων προσόντων προς εκτέλεση των καθηκόντων της θέσης. 35
40

Οι καθ’ ων η αίτηση υπέβαλαν ότι ο παραπάνω ισχυρισμός

της αιτήτριας δεν ευσταθεί, γιατί η Τμηματική Επιτροπή της οποίας προήδρευε ο Διευθυντής Ιατρικών Υπηρεσιών και Υπηρεσιών Δημόσιας Υγείας, κατά τη μελέτη των προσόντων των υποψηφίων έκρινε ότι το ενδιαφερόμενο μέρος κατείχε τα απαιτούμενα από το Σχέδιο Υπηρεσίας της θέσης προσόντα (Παράρτημα 4). Επιπλέον η Επιτροπή υιοθέτησε την εκτίμηση αυτή της Τμηματικής Επιτροπής και αποφάσισε να εξετάσει το θέμα πλήρωσης της θέσης με τους υποψήφιους που συστήθηκαν από αυτή, ανάμεσα στους οποίους περιλαμβάνονταν και το ενδιαφερόμενο μέρος. (Παράρτημα 5).

Τόσο η Τμηματική Επιτροπή όσο και η Επιτροπή κατά την εξέταση του θέματος αυτού είχαν ενώπιόν τους σχετικούς φακέλους των υποψηφίων μέσα στους οποίους φαίνεται η υπηρεσία των υποψηφίων και τα προσόντα τους, καθώς επίσης και το Σχέδιο Υπηρεσίας της θέσης (Παράρτημα 3Γ), επομένως μια και δεν υπάρχει αντίθετη μαρτυρία, τεκμαίρεται ότι όλα τα ουσιώδη στοιχεία λήφθηκαν υπόψη από το Διευθυντή Ιατρικών Υπηρεσιών και Υπηρεσιών Δημόσιας Υγείας και την Επιτροπή.

Επίσης από την εξέταση των καθηκόντων και ευθυνών της θέσης Εκπαιδευτή/τριας Νοσοκόμων, την οποία το ενδιαφερόμενο μέρος κατείχε από 1 Οκτωβρίου 1966, προκύπτει ότι το ενδιαφερόμενο μέρος είναι σε θέση να εκτελέσει τα καθήκοντα και τις ευθύνες της θέσης Ανώτερου Εκπαιδευτή Νοσοκόμων, στην οποία προάχθηκε όπως φαίνεται από το Σχέδιο Υπηρεσίας της θέσης που ίσχυε από την 1 Οκτωβρίου 1966 έως την 1 Απριλίου 1985. Οι δε διοικητικές και οργανωτικές ικανότητες του ενδιαφερόμενου μέρους είναι εξαιρετες, όπως προκύπτει από τις εμπιστευτικές του εκθέσεις, τις οποίες προσυπόγραφε ή ετοίμαζε ο Διευθυντής Ιατρικών Υπηρεσιών και Υπηρεσιών Δημόσιας Υγείας.

Μια και η διεξαγωγή συνεντεύξεως από την Επιτροπή δεν είναι επιβεβλημένη σύμφωνα με τη νομολογία μας, η Επιτροπή μπορούσε να προχωρήσει στην πλήρωση κενής θέσης χωρίς συνέντευξη των υποψηφίων. Τέτοια δε απόφαση δε συνιστά κακή άσκηση της διακριτικής της εξουσίας. (*Petsas v. The Republic* 3 R.S.C.C. 60, 63, *Neophytou v. The Republic* 1964 C.L.R. 280, 296 *Christofi v. The Republic* (1967) 3 C.L.R. 615, 619-620 *Pierides and Others v. The Republic* (1971) 3 C.L.R. 233, 243 - 244, *Constantinides v. The Republic* (1973) 3 C.L.R.

508, 516-517 και *Kitromelides and Others v. The Republic* (1975) C.L.R. 531).

Ο επόμενος λόγος είναι ο ισχυρισμός της αιτήτριας ότι η σύσταση του Διευθυντή Ιατρικών Υπηρεσιών και Υπηρεσιών Δημόσιας Υγείας για προαγωγή του ενδιαφερομένου μέρους στηρίχτηκε μόνο στην αρχαιότητά του και ότι δεν είχε άμεση γνώση για να προβεί σε σύσταση.

Κατά πρώτο δεν είναι απαραίτητο για τον Προϊστάμενο Τμήματος όταν κάμνει τις απουσίες του ενώπιον της Επιτροπής ή όταν ενεργεί ως Προσυπογράφων Λειτουργός, να έχει απ' ευθείας γνώση των συστηνομένων ή αξιολογούμενων υπαλλήλων αλλά είναι αρκετό εάν η γνώση του αυτή προέρχεται από οποιαδήποτε άλλη κατάλληλη και αξιόπιστη πηγή, όπως είναι οι περιπτώσεις, για παράδειγμα, που οι υφιστάμενοι υπάλληλοι δεν εργάζονται στον ίδιο τόπο εργασίας μαζί του, λόγω της φύσης της δουλειάς τους και των καθηκόντων που εκτελούν. (Βλέπε απόφαση της Ολομέλειας *Yianoulla Louca and Others v. Public Service Commission* (1989) 3 C.L.R. 672 επίσης *Chrysochos v. Republic* (1985) 3 C.L.R. 78, 87, *Payiatsos v. Republic* (1987) 3 C.L.R. 321, 328.

Ο λόγος αυτός δεν μπορεί επίσης να επιτύχει γιατί ο Διευθυντής Ιατρικών Υπηρεσιών και Υπηρεσιών Δημόσιας Υγείας από το 1975 και μετά ενεργεί ως προσυπογράφων λειτουργός στην σύνταξη εμπιστευτικών εκθέσεων της αιτήτριας και του ενδιαφερομένου μέρους. Επίσης και από τα διάφορα σχόλια του Διευθυντή στις εμπιστευτικές τους εκθέσεις συνάγεται ότι ο Διευθυντής είχε γνώση και μάλιστα άμεση της απόδοσης, της επίδοσης και των ικανοτήτων της αιτήτριας και του ενδιαφερομένου μέρους.

Η σύσταση του Διευθυντή Ιατρικών Υπηρεσιών και Υπηρεσιών Δημόσιας Υγείας, βασίστηκε όπως αναφέρεται και στο σχετικό πρακτικό (Παράρτημα 6), και στα τρία νόμιμα κριτήρια (αξία, προσόντα, αρχαιότητα), συνάδει δε πλήρως και υποστηρίζεται από τα στοιχεία των φακέλων των υποψηφίων. Εξάλλου, η αξιολόγηση των προσόντων του ενδιαφερομένου μέρους και της αιτήτριας από το Διευθυντή Ιατρικών Υπηρεσιών και Υπηρεσιών Δημόσιας Υγείας ήταν ορθή, λαμβάνοντας υπόψη ότι τα επιπρόσθετα ακαδημαϊκά προσόντα

της αιτήτριας δεν αποτελούν πλεονέκτημα με βάση το Σχέδιο Υπηρεσίας της θέσης.

5 Όσον αφορά τις εμπιστευτικές εκθέσεις η αιτήτρια ισχυρίζεται ότι το πιο αρμόδιο όργανο για να συντάξει τις εμπιστευτικές εκθέσεις των υποψηφίων ήταν ο Γενικός Διευθυντής στο Υπουργείο Υγείας, ο οποίος ως Πρόεδρος του Συμβουλίου της Νοσηλευτικής Σχολής γνώριζε προσωπικά, άμεσα και αντικειμενικά και καλύτερα από οποιαδήποτε άλλο πρόσωπο την αξία τους και ότι οι αξιολογούντες και προσυπογράφοντες λειτουργοί ήταν αναριόδια πρόσωπα, ενήργησαν κατά παράβαση των Κανονισμών και δεν είχαν άμεση ή έμμεση γνώση της εργασίας και ικανότητας της αιτήτριας και του ενδιαφερομένου μέρους.

15 Ο ευπαιδευτος δικηγόρος της Επιτροπής αντέκρουσε το επιχείρημα αυτό για τους πιο κάτω λόγους.

20 “(α) Με βάση το περιεχόμενο των Κανονιστικών Διατάξεων για την ετοιμασία και υποβολή Εμπιστευτικών Εκθέσεων για Δημόσιους Υπαλλήλους (Κανονιστικές Διατάξεις (4) και (12)), την οργανική σύνθεση και διάρθρωση του Υπουργείου Υγείας, όπως φαίνεται στους Προϋπολογισμούς της Δημοκρατίας, και την ερμηνεία του όρου ‘Προϊστάμενος Τμήματος’ στο άρθρο 2 των περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμων του 1967 έως 1983, προκύπτει σαφώς ότι,

30 (ι) η αξιολόγηση της απόδοσης και επίδοσης υπαλλήλων που υπηρετούν σε Υπουργείο ή Υπηρεσία γίνεται από Αξιολογούντες και Προσυπογράφοντες Λειτουργούς, που ορίζονται και κοινοποιούνται στον Πρόεδρο της Επιτροπής Δημοσίας Υπηρεσίας, από τον Προϊστάμενο του Υπουργείου, ή τον Προϊστάμενο της Υπηρεσίας, αντίστοιχα.

40 (ii) Ο Προϊστάμενος του Υπουργείου και ο Προϊστάμενος της Υπηρεσίας δύναται να ενεργήσει ως Προσυπογράφων Λειτουργός μόνο για τους υπαλλήλους του Υπουργείου ή της Υπηρεσίας του, νοουμένου βέβαια ότι έχει απευθείας γνώση της εργασίας των αξιολογούμενων υπαλλήλων.

- (ιι) Οι Ιατρικές Υπηρεσίες και Υπηρεσίες Δημόσιας Υγείας αποτελούν ανεξάρτητη, ξεχωριστή και αυτοτελή Υπηρεσία.
- (ιγ) Προϊστάμενος των Ιατρικών Υπηρεσιών και Υπηρεσιών Δημόσιας Υγείας είναι ο Διευθυντής Ιατρικών Υπηρεσιών και Υπηρεσιών Δημόσιας Υγείας, 5
- (ιδ) Οι θέσεις Εκπαιδευτή/τριας Νοσοκόμων και Ανώτερου Εκπαιδευτή/τριας Νοσοκόμων υπάγονται οργανικά και διοικητικά στις Ιατρικές Υπηρεσίες και Υπηρεσίες Δημόσιας Υγείας, και 10
- (ιε) Ο Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου υγείας είναι ο Προϊστάμενος των υπαλλήλων που υπηρετούν στον κλάδο Διοίκηση του Υπουργείου Υγείας. 15

Επομένως ο Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου Υγείας, έχει αρμοδιότητα μόνο σ'ότι αφορά την ετοιμασία εμπιστευτικών εκθέσεων για υπαλλήλους που υπηρετούν στον κλάδο 'Διοίκηση' του Υπουργείου Υγείας, αλλά στερείται αρμοδιότητας σχετικά με στους Υπαλλήλους που υπηρετούν στις Ιατρικές Υπηρεσίες και Υπηρεσίες Δημόσιας Υγείας, στους οποίους περιλαμβάνονται η αιτήτρια και το ενδιαφερόμενο μέρος και για τους οποίους αρμοδιότητα έχει ο Διευθυντής Ιατρικών Υπηρεσιών και Υπηρεσιών Δημόσιας Υγείας, ως Προϊστάμενος των υπηρεσιών αυτών". 20 25

Δε νομίζω πως θα μπορούσε ένας να διαφωνήσει με την πιο πάνω προσέγγιση. 30

Επιπλέον η ιδιότητα του Γενικού Διευθυντή του Υπουργείου Υγείας, ως Προέδρου του Διοικητικού Συμβουλίου της Νοσηλευτικής Σχολής, του οποίου συμμετέχει και ο Διευθυντής Ιατρικών Υπηρεσιών και Υπηρεσιών Δημόσιας Υγείας, που είναι επίσης μέλος, δεν είναι από μόνη της νόμιμο κριτήριο ούτε και παρέχει στο Γενικό Διευθυντή αποκλειστική αρμοδιότητα να ετοιμάζει τις εμπιστευτικές εκθέσεις του προσωπικού του Εκπαιδευτικού Κλάδου της Νοσηλευτικής Σχολής. 35 40

Το Διοικητικό Συμβούλιο της Σχολής δεν εποπτεύει την εργασία του προσωπικού της Σχολής, αλλά οι εξουσίες του,

5 όπως καθορίζονται στους περί της Νοσηλευτικής Σχολής (Έλεγχος και Διεύθυνση) Κανονισμούς του 1984, περιορίζονται στη διεύθυνση και έλεγχο της Σχολής σ' ότι αφορά (α) τον αριθμό, είδος και χρόνο έναρξης των μαθημάτων, (β) τα απαιτούμενα προσόντα για κάθε σειρά μαθημάτων και τη διαδικασία επιλογής των διαφόρων εκπαιδευτικών προγραμμάτων, (γ) την άσκηση πειθαρχικού ελέγχου στους φοιτητές, (δ) την αποπομπή φοιτητών για λόγους μη ικανοποιητικής προόδου στον κλάδο της φοίτησής τους και (ε) σε θέματα που αφορούν τη διεύθυνση της Σχολής.

15 Επιπλέον, από τους σχετικούς φακέλους της αιτήτριας και του ενδιαφερόμενου μέρους προκύπτει ότι τα πρόσωπα που ενήργησαν ως αξιολογούντες και προσυπογράφοντες λειτουργοί, κατείχαν θέσεις ανώτερου βαθμού και λόγω της θέσης τους είχαν γνώση της εργασίας των υπαλλήλων αυτών και βέβαια η σύνταξη των εμπιστευτικών τους εκθέσεων από τα πρόσωπα αυτά ήταν καθ'όλα νόμιμη, και ο λόγος αυτός αποτυγχάνει.

20 Η αιτήτρια ισχυρίζεται επίσης ότι ο Διευθυντής Ιατρικών Υπηρεσιών και Υπηρεσιών Δημόσιας Υγείας, καθώς και η Επιτροπή παρέλειψαν κατά την εξέταση του θέματος πλήρωσης της θέσης να λάβουν υπόψη την υπηρεσία της αιτήτριας στο Υπουργείο ούτε και υπήρχε ενώπιον της Επιτροπής η δέουσα εμπιστευτική έκθεση του Γενικού Διευθυντή για τη σχετική με την πιο πάνω απασχόληση της αιτήτριας περίοδο.

30 Η περίοδος και η φύση της απασχόλησης της αιτήτριας στο Υπουργείο Υγείας ήταν γνωστές στο Διευθυντή Ιατρικών Υπηρεσιών και Υπηρεσιών Δημόσιας Υγείας, στον οποίο άλλωστε απευθύνεται η επιστολή του Γενικού Διευθυντή καθώς και στην Επιτροπή, δεδομένου ότι το γεγονός αυτό αναφέρεται στο Μέρος Ι, παράγραφος Α(1) των εμπιστευτικών εκθέσεων της αιτήτριας για τα έτη 1983 και 1984, οι οποίες ήταν ενώπιον της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας κατά το χρόνο λήψης της προσβαλλόμενης απόφασης.

40 Επίσης από την πρώτη παράγραφο της επιστολής του Γενικού Διευθυντού προκύπτει ότι η αιτήτρια προσερχόταν στο Υπουργείο Υγείας "για την εκτέλεση καθηκόντων με τα οποία απασχολείται και σήμερα".

Η αιτήτρια υπηρετούσε στη Νοσηλευτική Σχολή στο μεγαλύτερο διάστημα (τέσσερις μέρες την βδομάδα) και έτσι οι αξιολογούντες την αιτήτρια λειτουργοί είχαν επαρκή γνώση της εργασίας της, ώστε η αξιολόγησή τους να είναι και ορθή και νόμιμη. Εξ' άλλου οι Κανονιστικές Διατάξεις για την ετοιμασία και υποβολή εμπιστευτικών εκθέσεων για δημόσιους υπαλλήλους δεν ορίζουν ότι σε περιπτώσεις όπως η παρούσα, ο αξιολογών λειτουργός όφειλε να συνεννοηθεί με το Γενικό Διευθυντή στο Υπουργείο Υγείας. Σχετική είναι η υπόθεση *Lofitis and Another v. The Republic* (1986) 3 C.L.R. 1318. 5 10

Εν πάση περιπτώσει η όλη περίπτωση είναι χωρίς σημασία μια και η αιτήτρια αξιολογήθηκε για τα έτη 1983 και 1984 ως "Εξαιρετη" και στις δώδεκα επί μέρους βαθμολογίες. 15

Σχετικά με το νομικό λόγο που επικαλείται η αιτήτρια, της ακυρότητας του Σχεδίου υπηρεσίας της θέσης λόγω μη δημοσίευσής του, αξίζει να αναφερθεί ότι πριν από την τροποποίηση του Άρθρου 29 των Περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμων, με το Νόμο Αριθμός 48 του 1986, σύμφωνα με τον οποίον τα καταρτιζόμενα από το Υπουργικό Συμβούλιο Σχέδια Υπηρεσίας θα πρέπει να δημοσιεύονται στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας, η μη δημοσίευση των Σχεδίων Υπηρεσίας στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας δεν συνιστούσε, σύμφωνα με την απόφαση της ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην υπόθεση *Economides v. The Republic* (1973) 3 C.L.R. 410 παράβαση του άρθρου 57.4 του Συντάγματος. 20 25

Στην υπόθεση *Makris v. The Republic* (1985) 3 C.L.R. 1103, 1111, ο Δικαστής Πιχίς είπε: 30

"Before concluding I would like to refer to another point made by counsel for applicant in his reply to the address of counsel of the respondents to the effect that the scheme of service in question was not published in the official Gazette of the Republic and was thus invalid. With regard to this I need only say that although the publication of scheme of service in the Gazette is advisable and useful for general information (see *Ilter Ishin v. The Republic* 2 R.S.C.C. 16 at p. 20) it is not essential for their validity. (See *Economides v. The Republic* (1972) 3 C.L.R. 506 at pp. 516-517). 35 40

5 Σε ό,τι αφορά το νομικό σημείο που εγείρει στην αίτησή της, ότι δηλαδή η παρουσία του Διευθυντή Ιατρικών Υπηρεσιών και Υπηρεσιών Δημόσιας Υγείας στη συνεδρίαση της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας με ημερομηνία 21 Μαρτίου 1986, (Παράρτημα 6), ήταν παράνομη, η απάντηση είναι ότι η παρου-
10 σία του Διευθυντή Ιατρικών Υπηρεσιών και Υπηρεσιών Δημόσιας Υγείας ήταν καθ'όλα νόμιμη και σύμφωνη με τις πρόνοιες του Άρθρου 44(3) των Περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμων, δεδομένου ότι αυτός ήταν παρών στη συνεδρίαση υπό την ιδιότητά του ως "Προϊσταμένου Τμήματος".

15 Παρόμοιος ισχυρισμός προβλήθηκε και στην υπόθεση *Mettas v. The Republic* (1985) 3 C.L.R. 250, και απορρίφθηκε από το Ανώτατο Δικαστήριο. Στη σελίδα 256 της απόφασης του Δικαστηρίου αναφέρονται τα εξής:

20 "In other words, the submission is that Mr. Markides was incompetent to attend and make recommendations: his participation vitiated the selection process. This objection is perhaps the weakest in the cause of the applicant, for the law itself defines the Head of a Department, in section 2 of the law, competent to make recommendations under section 44(3) of the Public Service Law - 33/67. Here we are concerned with the
25 Head of the Department of Medical Services, a fact about which there can be no doubt. The Head of the Department of Medical Services was Mr. Markides the Director of Medical Services".

30 Με βάση τα πιο πάνω έχω καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η προσβαλλόμενη πράξη ήτο λογικά εφικτή, και κανένας νόμιμος λόγος δεν συντρέχει που να δικαιολογεί την επέμβαση του Δικαστηρίου στην παρούσα υπόθεση και έτσι η προσφυγή απορρίπτεται, η επίδικη απόφαση επικυρώνεται στην ολότητά της σύμφωνα με το Άρθρο 146(4)(α) του Συντάγματος. Κάτω
35 όμως από τις περιστάσεις της υποθέσεως δεν γίνεται διαταγή ως προς τα έξοδα.

*Η προσφυγή απορρίπτεται
χωρίς έξοδα.*